Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 6, Issue 02 (December -2025)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

https://tamilmanam.in/

Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

Widows in Sangam Society: Morality and Oppression – A Comprehensive Sociological and Historical Study

Dr.M.Malathi*,

Academic consultant, Department of Tamil, S.V.U. College of Arts, S V University, Tirupati, 517 502,AP
ORCID: https://orcid.org/0009-0009-9198-7018
*Correspondence: jinishal2000@gmail.com

Article Info
Received on 20-Nov-2025, Revised on 25-Nov-2025, Accepted on 25-Nov-2025, Published on 01-Dec-2025

ABSTRACT

Sangam Literature serves as a temporal mirror, proclaiming the lofty culture and ethical principles of ancient Tamil Nadu to the world. Notably, the education, bravery, love, and social contributions of Sangam-era women are recorded in these literary works in an astonishing manner. However, on the flip side of this 'Golden Age' depiction, the status of widows is found to be deeply tragic and filled with oppression. During the period when the matriarchal social structure began to fade and Tamil Nadu transitioned into a land-owning patriarchal society, the concept of 'Karpu' (Chastity) reinforced a mindset that viewed women as private property. Consequently, cruel practices such as 'Kaimmai Nonbu' (Widowhood penance) and 'Udankattai Eruthal' (Sati) were imposed on widows as social norms.

Using evidence from Sangam works such as Purananuru, Narrinai, Akananuru, and Tolkappiyam, this study extensively examines the social status of widows. Specifically, against the backdrop of the 'Ananku' (Sacred Power) theory proposed by George L. Hart, this research analyzes why widows were isolated from society and why the defacement of their beauty was considered necessary. Furthermore, this paper provides a detailed compilation of the differences in widowhood practices between aristocratic and common women, economic factors, and the changes that have occurred in the modern era.Key words: Sangam Literature, Widow, , Concept of Chastity, Women's Oppression, Sangam Age Society..

KEYWORDS: *Sangam Literature. Widow, Doctrine of Chastity, Oppression of Women*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 6, Issue 02 (December -2025)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

சங்ககாலச் சமூகத்தில் கைம்பெண்: ஒழுக்கமும் ஒடுக்குமுறையும் - ஒரு விரிவான சமூகவியல் மற்றும் வரலாற்று ஆய்வு

***முனைவர் மு. மாலதி**, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை, திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகக் கலைக் கல்லூரி, திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம், திருப்பதி – 517 502, ஆந்திரப்பிரதேசம், இந்தியா.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்கள் பண்டைத் தமிழகத்தின் உயரிய பண்பாட்டையும், அறக்கோட்பாடுகளையும் உலகிற்குப் பறைசாற்றும் காலக்கண்ணாடிகளாகத் திகழ்கின்றன. குறிப்பாக, சங்க காலப் பெண்களின் கல்வி, வீரம், காதல் மற்றும் சமூகப் பங்களிப்பு ஆகியவை வியக்கத்தக்க வகையில் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், இந்தக் 'பொற்கால'ச் சித்திரத்தின் மறுபக்கத்தில், கணவனை இழந்த கைம்பெண்களின் நிலை மிகவும் அவலமானதாக, ஒடுக்குமுறைகள் நிறைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு மறைந்து, நிலவுடைமை சார்ந்த தந்தைவழிச் சமூகமாகத் தமிழகம் மாறத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில், 'கற்பு' என்ற கோட்பாடு பெண்ணைத் தனிச்சொத்தாகக் கருதும் மனோபாவத்தை வலுப்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, கைம்பெண்களுக்கு 'கைம்மை நோன்பு' மற்றும் 'உடன்கட்டை ஏறுதல்' போன்ற கொடிய நடைமுறைகள் சமூக ஒழுக்கங்களாக விதிக்கப்பட்டன.

இவ்வாய்வு, சங்க இலக்கியங்களான புறநானூறு, நற்றிணை, அகநானூறு மற்றும் தொல்காப்பியம் ஆகியவற்றின் சான்றுகளைக் கொண்டு, கைம்பெண்களின் சமூக நிலையை விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் (George L. Hart) முன்னிறுத்தும் 'அணங்கு' (Ananku) அல்லது புனித ஆற்றல் கோட்பாட்டின் பின்னணியில், ஏன் கைம்பெண்கள் சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர் என்பதையும், அவர்களின் அழகைச் சிதைப்பது ஏன் அவசியமாகக் கருதப்பட்டது என்பதையும் இவ்வாய்வு அலசுகிறது. மேலும், உயர்குடி மற்றும் சாதாரணக் குடிப் பெண்களிடையே நிலவிய கைம்மை நடைமுறைகளின் வேறுபாடுகள், பொருளாதாரக் காரணிகள் மற்றும் நவீன காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் ஆகியவற்றையும் இக்கட்டுரை விரிவாகத் தொகுத்தளிக்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், கைம்பெண், கற்புக் கோட்பாடு, பெண்கள் ஒடுக்குமுறை, அணங்கு, கைம்மை நோன்பு, உடன்கட்டை ஏறுதல், தந்தைவழிச் சமூகம், புறநானூறு.

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

1. முன்னுரை: சங்க காலச் சமூகத்தின் பின்புலமும் பாலின நிலையும்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மிகச்சிறந்த அறிவுச் செழுமை கொண்ட காலமாகக் கருதப்படுவது சங்க காலம். கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 300 வரையிலான இக்காலகட்டத்தில், தமிழகம் சேர, சோழ, பாண்டிய என்ற மூவேந்தர்களால் ஆளப்பட்டது. சங்க இலக்கியங்கள் என அழைக்கப்படும் 'பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும்' அக்கால மக்களின் அக மற்றும் புற வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. சங்கச் சமூகம் என்பது திணைக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை) நில அமைப்பிற்கு ஏற்பத் தனது வாழ்வியலை வகுத்துக்கொண்டது.

சங்க காலத் தமிழகத்தில் பெண்கள் ஆரம்பக் கட்டத்தில் சமமான உரிமைகளையும், கல்வி கற்கும் வாய்ப்பையும் பெற்றிருந்தனர். ஔவையார், வெள்ளிவீதியார், ஆதிமந்தியார் போன்ற சுமார் 28 முதல் 40-க்கும் மேற்பட்ட பெண்பாற் புலவர்கள் தங்களின் கவிப்புலமையால் மன்னர்களையே நல்வழிப்படுத்தும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தனர். இருப்பினும், சமூகத்தின் கட்டமைப்பு ஒரு பழங்குடி நிலையிலிருந்து 'அரசு' மற்றும் 'நிலவுடைமை' நோக்கி நகரத் தொடங்கியபோது, வாரிசுரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பெண்ணின் உடல் மற்றும் நடத்தையின் மீது சமூகம் அக்கறை கொள்ளத் தொடங்கியது.

பெண்கள் பொதுவாக கல்வி, இசை (பாணினி), மற்றும் வீரத்தில் (முதிய மகளிர்) சிறந்து விளங்கினாலும், 'கற்பு' என்ற ஒற்றைக் கோட்பாடு அவர்களின் வாழ்க்கையின் திசையைத் தீர்மானித்தது. திருமணமான பெண்கள் தங்கள் கணவனின் வாழ்வோடு தங்களை முழுமையாகப் பிணைத்துக்கொண்டனர். இதன் உச்சகட்டமாக, கணவன் இறப்பிற்குப் பின் அந்தப் பெண்ணின் நிலை என்னவாக இருந்தது என்பதுதான் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் மிக உருக்கமான மற்றும் விமர்சனத்திற்குரிய பகுதியாகும்.

---

2. சமூக மாற்றமும் கற்புக் கோட்பாட்டின் உருவாக்கமும்

சங்க இலக்கியங்கள் 'கற்பு' என்பதை ஒரு பெண்ணின் உயரிய பண்பாகக் கொண்டாடுகின்றன. ஆனால், இந்த 'கற்பு' என்பது ஒரு பாலினச் சார்புடைய (Gender-biased) கருத்தாக்கமாகவே உருப்பெற்றது.

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 6, Issue 02 (December -2025)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

2.1. நிலவுடைமைச் சமூகத்தின் எழுச்சி

பண்டையத் தமிழ்ச் சமூகம் தாய்வழிச் சமூகத்தின் பண்புகளைத் தன்னுள் கொண்டிருந்தது என்பதற்கான சான்றுகள் பல பாடல்களில் உள்ளன. ஆனால், சொத்துரிமை என்பது தந்தையிடமிருந்து மகனுக்குச் செல்லும் முறையாக நிலைபெற்றபோது, மனைவியின் நடத்தை மீது சந்தேகம் வராத அளவிற்கு அவளை ஒரு எல்லைக்குள் வைக்கும் தேவை உருவானது. 'கற்பு' என்ற சொல், கணவன் என்ற ஒரு ஆடவனுக்கே உடலாலும் உள்ளத்தாலும் உண்மையாக இருத்தல் என்ற குறுகியப் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

2.2. தொல்காப்பியக் கோட்பாடுகள்

தமிழின் மிகப்பழமையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், பெண்களுக்குரிய குணங்களாக 'அச்சம், மடம், நாணம்' ஆகியவற்றை வரையறுக்கிறது.

பண்பு	சமூகவியல் விளக்கம்
அச்சம்	சமூக நெறிகளுக்கும் கணவனுக்கும் அஞ்சி நடத்தல்.
மடம்	தெரிந்திருந்தும் தெரியாதது போல் இருத்தல் (அறிவை அடக்குதல்).
நாணம்	பாலியல் மற்றும் சமூக ஒழுக்கங்களில் நாணமுடன் இருத்தல்.

இந்த வரையறைகள் பெண்ணின் தனித்தன்மையை விட, அவளை ஒரு கட்டுப்பட்ட இருப்பாகவே (Passive presence) மாற்றின. 'கற்பு' என்பது திருமணத்திற்குப் பிந்தையக் கட்டாய ஒழுக்கமாகவும், 'களவு' என்பது அதற்கு முந்தைய அன்பின் வெளிப்பாடாகவும் பிரிக்கப்பட்டாலும், இறுதியில் இரண்டுமே ஒரு ஆடவனின் மேலாதிக்கத்தையே உறுதி செய்தன.

---

3. அணங்கு: பெண்களின் புனித ஆற்றல் பற்றிய அச்சம்

சங்க இலக்கியங்களில் 'அணங்கு' (Ananku) என்ற சொல் மிக நுணுக்கமானப் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் போன்ற அறிஞர்கள் இச்சொல்லை 'கட்டுப்படுத்த முடியாத புனித ஆற்றல்' (Sacred power) என்று விளக்குகின்றனர்.

3.1. ஆற்றலும் கட்டுப்பாடும்

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

பண்டையத் தமிழர்கள் பெண்ணிடம் ஒரு இயற்கை மீறிய ஆற்றல் இருப்பதாக நம்பினர். இந்த ஆற்றல் பெண்ணின் மார்பகங்களிலும் கூந்தலிலும் குடிகொண்டிருப்பதாகக் கருதப்பட்டது. ஒரு பெண் கன்னியாக இருக்கும்போது அவளது தந்தைக்கும், திருமணமான பின்பு அவளது கணவனுக்கும் இந்த ஆற்றல் கட்டுப்பட்டிருந்தது. கணவனின் பாதுகாப்பு இருக்கும் வரை இவ்வாற்றல் குடும்பத்திற்கு வளத்தையும் நன்மையையும் வழங்கும் 'திரு' (லட்சுமி) போன்றதாகப் போற்றப்பட்டது.

3.2. கைம்பெண் மற்றும் அணங்குச் சிதைவு

ஒரு பெண் கணவனை இழக்கும்போது, அவளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்த 'கற்பு' என்ற வேலி உடைந்துவிட்டதாகச் சமூகம் கருதியது. இப்போது அவளிடம் இருக்கும் 'அணங்கு' ஆற்றல் பாதுகாப்பற்றதாக மாறி, சமூகத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் பேய்த்தன்மை கொண்டதாக (Dangerous sacred force) மாறும் என்று அஞ்சப்பட்டது. இந்த ஆற்றலை மீண்டும் கட்டுக்குள் கொண்டுவர அல்லது செயலிழக்கச் செய்யவே, கைம்பெண்களின் அழகைச் சிதைக்கும் சடங்குகள் உருவாக்கப்பட்டன. கூந்தலை மழிப்பதும், அணிகலன்களை அகற்றுவதும் பெண்ணின் கவர்ச்சியை அழிப்பதற்கல்ல, மாறாக அவளிடம் இருக்கும் அந்த 'புனித ஆற்றலை' முடக்குவதற்கே என்ற சமூகவியல் உண்மை இதில் பொதிந்துள்ளது.

---

4. உடன்கட்டை ஏறுதல் (சதி): மரணம் ஒரு மீட்பா?

கணவன் இறந்தவுடன் அவனது எரியும் சிதையில் விழுந்து உயிரைத் துறக்கும் வழக்கம் சங்க காலத்தில் 'பாலை நிலை' என்று அழைக்கப்பட்டது. இது ஆரியப் பண்பாட்டின் தாக்கம் என்று சிலரால் கருதப்பட்டாலும், சங்கப் பாடல்கள் இது தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஆழமாக வேரூன்றி இருந்ததைக் காட்டுகின்றன.

4.1. பெருங்கோப்பெண்டுவின் வீரமும் துயரமும்

பாண்டியன் பூதப்பாண்டியன் இறந்தபோது, அவனது மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய முற்பட்டாள். அவளைத் தடுக்க முயன்ற சான்றோர்களுக்கு அவள் அளித்த பதில், கைம்மை வாழ்வின் கொடூரத்தை நமக்குத் தெள்ளத்தெளிவாக உணர்த்துகிறது:

"பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட்டு ஈமம் நுமக்கு அரிது ஆகுக தில்ல எமக்கு எம் பெருந்தோள்

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

கணவன் மாய்ந்தென அரும்பு அற வள் இதழ் அவிழ்ந்த தாமரை நள் இரும் பொய்கையும் தீயும் ஓரற்றே" (புறம். 246)

இப்பாடலில் அவள், "கணவன் இறந்த பிறகு எனக்கு இந்த எரியும் நெருப்பும், தாமரைகள் மலர்ந்த குளிர்ந்த பொய்கையும் ஒன்றுதான்" என்று கூறுகிறாள். நெருப்பை விடக் கொடியது கைம்மை நோன்பு என்ற சமூக அவலத்தை அவள் இங்கு சுட்டிக்காட்டுகிறாள். தன்னை மாய்த்துக் கொள்வதையே 'நல்லோள்' (Virtuous woman) என்று தொல்காப்பியம் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது:

"நல்லோரின் கணவனோடு நனியழல் புகீஇச் சொல்லிடை இட்ட பாலை நிலை" (தொல். புறம்.19)

4.2. ஈமத்தாழியில் ஒருமித்த பயணம்

நெருப்பில் விழுவது மட்டுமல்லாமல், கணவனுடன் சேர்த்துத் தன்னையும் புதைக்க வேண்டும் என்று வேண்டுவதும் வழக்கத்தில் இருந்தது. ஒரு வீரனின் மனைவி குயவனை நோக்கிப் பாடும் பாடல்:

"கலம் செய்கோவே! கலம் செய் கோவே! அச்சுடைச் சாகாட்டு ஆரம் பொருந்திய சிறு வெண்பல்லிபோலத் தன்னோடு சுரம்பல வந்த எமக்கு அருளி வியன்மல ரகன் பொழில் ஈமத்தாழி அகலிது ஆக வனைமோ நனந்தலை மூதூர்க் கலம்செய் கோவே" (புறம். 256)

கணவனுடன் காடுகளையும் மேடுகளையும் கடந்து வந்த தனக்கு, அவன் இறந்த பின் தனித்து வாழ விருப்பமில்லை என்றும், முதுமக்கள் தாழியை இருவர் அமரும் அளவிற்கு அகலமாகச் செய் என்றும் அவள் கூறுகிறாள். இது அன்பின் உச்சமாகத் தெரிந்தாலும், கணவன் இன்றி வாழும் பெண்ணுக்குச் சமூகம் வழங்கும் தண்டனை எவ்வளவு கொடியது என்பதையே இப்பாடல்கள் மறைமுகமாகச் சொல்கின்றன.

---

5. கைம்மை நோன்பு: உடல் ஒறுத்தலின் படிநிலைகள்

உயிரைத் துறக்காத கைம்பெண்கள் 'கைம்மை நோன்பு' என்னும் பெயரில் ஒரு துறவற வாழ்க்கையை வாழக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இது 'தபுதார நிலை' (மனைவி இழந்த ஆடவன்) என்பதற்கு நேர்மாறானது. ஆடவன் மனைவியை இழந்தால் மறுமணம் செய்யலாம், ஆனால் பெண்ணுக்கு அத்தகைய உரிமை மறுக்கப்பட்டது.

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

5.1. கூந்தல் மழித்தல் (கூந்தல் களைதல்)

பெண்ணின் அழகின் அடையாளமான கூந்தல், கணவனுக்கே உரியது என்று கருதப்பட்டது. எனவே கணவன் இறந்தவுடன் கூந்தல் முற்றிலுமாக மழிக்கப்பட்டது அல்லது கத்தரிக்கப்பட்டது.

"நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தல்" (புறம். 147)

தலைவன் பிரிந்திருக்கும் போதே நெய் தடவாத கூந்தலுடன் துயருற்ற தலைவி, அவன் இறந்த பின் கூந்தலை முற்றாக இழந்தாள். தாயங்கண்ணியார் கைம்பெண் ஒருத்தியின் நிலையை இவ்வாறு பதிவு செய்கிறார்:

"கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி அல்லி உணவின் மனைவியொடு" (புறம். 250)

5.2. அணிகலன்களைத் தவிர்த்தல்

கைம்பெண்கள் 'கழிகல மகளிர்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். அதாவது, ஆபரணங்களைக் கழற்றி எறிந்தவர்கள். குறிப்பாக வளையல்களை அணிவதற்கு அவர்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது.

"வளையில் வறுங்கை ஓச்சிக் கிளையுன் ஓய்வலோ கூறுகின் உரையே" (புறம். 253)

தன் கணவன் இறந்த செய்தியை வளையல் இல்லாத வெற்றுக் கைகளைத் தலைமேல் தூக்கி அழுதபடி சுற்றத்தாருக்குச் சொல்லச் செல்லும் அவலத்தை இப்பாடல் வரிகள் சித்திரிக்கின்றன.

5.3. உணவுக் கட்டுப்பாடு

கைம்பெண்கள் சுவையான உணவுகளைத் துறக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நெய், பால், புலால் போன்றவை மறுக்கப்பட்டன. அவர்கள் ஆம்பல் மலரின் விதையிலிருந்து கிடைக்கும் 'அல்லியரிசி'யினை மட்டுமே உண்டனர்.

"பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுது மறுத்து இன்னா வைகல் உண்ணும் அல்லிப் படூஉம் புல் ஆயினவே" (புறம். 128)

செல்வாக்கான வாழ்ந்த பெண், கணவன் மறைந்த பின் அல்லியரிசியைச் சமைத்து, வேளை தவறி உண்ணும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டாள். பெருங்கோப்பெண்டு இதனை மேலும் விரிவாகக் கூறுகிறாள்:

"...நல்விளர் நறுநெய்தீண்டாது அடை இடை கிடந்த கைபிழி பிண்டம் வெளி என் சாந்தொடு

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

புளிப்பெய்து அட்ட வேளை வெந்தை வல்சி ஆக..." (புறம். 246)

நெய் சேர்க்காத, வெறும் கையால் பிழியப்பட்ட சோற்றுத் திரளையும், புளியிட்டு வேகவைக்கப்பட்ட வேளைக்கீரையையுமே கைம்பெண்கள் உண்டனர்.

5.4. உறக்கமும் தரையிருப்பும்

கைம்பெண்கள் மென்மையான படுக்கையில் உறங்கக் கூடாது. அவர்கள் வெறும் தரையிலோ அல்லது கரடுமுரடான பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த தரையிலோ படுத்துறங்க வேண்டும்.

கைம்மை நோன்பு - ஒரு பார்வை
உறக்கம்
தோற்றம்
சடங்கு

"அடங்கிய கற்பின் ஆய்நுதல் மடந்தை உயர்நிலை உலகம் அவன்புக வாரா நீறாடு சுளகின் சீறிடம் நீக்கி அழுதல் ஆனாக் கண்ணள் மெழுகு ஆப்பிகண் கலுழ் நீரானே" (புறம். 249)

இறந்த கணவனுக்காகத் தனது கண்ணீரைக் கொண்டே அவன் உணவு உண்ணும் இடத்தை மெழுகித் தூய்மைப்படுத்தும் பெண்ணின் நிலையை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது.

---

6. சமூகவியல் பகுப்பாய்வு: கைம்மை என்பது ஒரு தண்டனையா?

சங்க காலத் தமிழகத்தில் கைம்பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட இக்கட்டுப்பாடுகள் ஏன் இவ்வளவு கடுமையாக இருந்தன என்பதைப் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராயலாம்.

6.1. தந்தைவழிச் சமூகத்தின் ஒருபக்க ஒழுக்கம்

கணவன் இறந்தால் மனைவி கைம்மை நோற்க வேண்டும் அல்லது தீப்பாய வேண்டும். ஆனால் மனைவி இறந்தால் கணவன் அத்தகைய எவ்வித நோன்பையும் நோற்க வேண்டியதில்லை. சங்க இலக்கியங்களில் ஆடவன் தனது மனைவி இறந்த பின் பாடிய பாடல்கள் மிகவும் உணர்ச்சிகரமானவை (எ.கா. கபிலர், பாரி இறந்தபோது பாடியது அல்லது தபுதார

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

நிலைப்பாடல்கள்), ஆனால் அவை அந்த ஆடவனின் பாலியல் அல்லது அழகியல் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கவில்லை. இதிலிருந்து, சமூகம் ஒழுக்கத்தை ஒருபக்கச் சார்புடையதாகவே வகுத்திருந்தது தெரிகிறது.

6.2. பொருளாதாரச் சுமை மற்றும் கைம்பெண்களின் தொழில்

உயர்குடி கைம்பெண்கள் சடங்குகளால் ஒடுக்கப்பட்டபோது, சாதாரணக் குடி கைம்பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாகப் போராட வேண்டியிருந்தது. நூல் நூற்றல் கைம்பெண்களின் முதன்மைத் தொழிலாக இருந்தது. இதனால் அவர்கள் 'பருத்திப் பெண்டிர்' என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

"ஆளில் பெண்டிர் பருத்திப் பெண்டிர்" (புறம்)

மணிமேகலையிலும் கைம்பெண்கள் நூல் நூற்றல் தொழிலில் ஈடுபட்டதற்கான குறிப்புகள் உள்ளன. ஒரு பாதுகாப்பான குடும்பக் கட்டமைப்பை இழந்த பெண்ணுக்குச் சமூகம் மிகக் குறைந்த ஊதியத்தையே வழங்கியது.

---

7. திருமணம் மற்றும் மணவாழ்வுச் சடங்குகள்

சங்க காலத் திருமணம் என்பது இன்றைய காலத் திருமணங்களிலிருந்து மாறுபட்டது. ஆரம்பகால சங்க இலக்கியங்களில் தாலி (மாங்கல அணி) பற்றிய குறிப்புகள் அரிதாகவே உள்ளன.

7.1. இயற்கை சார்ந்த மணமுறை

திருமணங்கள் பெரும்பாலும் இயற்கை மற்றும் கோள்களின் நிலையைக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்பட்டன. திங்களும் உரோகிணியும் கூடும் நன்னாளில் திருமணங்கள் நடந்தன. மணப்பந்தலில் மணல் பரப்பப்பட்டு, விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு, வயதான சுமங்கலிப் பெண்கள் மணமகளை நீராட்டி வாழ்த்துவர். 'சிலம்பு கழி நோன்பு' போன்ற சடங்குகள் திருமணத்திற்கு முன் நிகழ்ந்தன.

7.2. முலை விலை (Bride Price)

சங்க காலத்தில் மணமகன் மணமகளின் வீட்டாருக்கு 'முலை விலை' என்னும் தொகையை வழங்க வேண்டும். இதில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால், அந்தத் தொகையில் பாதியை மணமகளே வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை அவளுக்கு இருந்தது. இது பெண்ணின் பொருளாதாரச்

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

சுதந்திரத்திற்கான ஒரு ஆரம்பக்கால அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், கணவன் இறந்த பிறகு இந்தச் சுதந்திரம் முற்றிலுமாகப் பறிக்கப்பட்டது.

---

8. சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர்கள்: ஒரு மாறுபட்ட சித்திரம்

கைம்பெண்களின் இழிநிலைக்கு முற்றிலும் மாறாக, சங்க காலப் புலவர்கள் பெண்களை அறிவின் சிகரமாகச் சித்திரிக்கின்றனர்.

புலவர் பெயர்	சிறப்புகள்
ஔவையார்	அதியமானின் தூதுவர்; மன்னர்களுக்கு அறிவுரை கூறியவர்.
காக்கைப்பாடினியார்	தமிழ் இலக்கணப் புலமை மிக்கவர்.
ஒக்கூர் மாசாத்தியார்	வீரத்தாயின் பெருமையைப் பாடியவர்.
வெள்ளிவீதியார்	அகத்திணைப் பாடல்களில் காதலைச் சிறப்பித்தவர்.

ஒருபுறம் 'முதுக்குறைவி' (அறிவு மிக்கவள்) என்று போற்றப்பட்ட பெண்கள், கணவன் மறைந்ததும் 'உயவற் பெண்டிர்' (துயரமிகு பெண்) என்று இழிவுபடுத்தப்பட்டது சங்க காலச் சமூகத்தின் ஒரு தீர்க்க முடியாத முரண்பாடாகும்.

---

9. கைம்பெண்கள் மற்றும் நவீன கால மாற்றங்கள்

சங்க காலத்திலிருந்து இன்று வரை கைம்பெண்களின் சமூக அந்தஸ்து பல்வேறு மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. இடைக்காலத்தில் சமயக் கோட்பாடுகள் கைம்பெண்களை இன்னும் அதிகமாக முடக்கின.

9.1. சீர்திருத்த இயக்கங்களின் பங்களிப்பு

19 மற்றும் 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ராஜா ராம் மோகன் ராய், ஈ.வெ.ரா பெரியார் போன்றோர் கைம்பெண்களின் மறுமணத்திற்காகவும், சதி ஒழிப்பிற்காகவும் போராடினர். பெரியார் தலைமையிலான சுயமரியாதை இயக்கம் கைம்பெண்கள் பொட்டு வைத்துக் கொள்ளவும், பூச்

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

சூடவும், வண்ண உடைகள் அணியவும் உரிமை பெற்றுத் தந்தது.

9.2. சொல்லாடல் மாற்றங்கள்

தமிழகத்தின் முன்னாள் முதல்வர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் 'விதவை' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக 'கைம்பெண்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சட்டம் இயற்றினார். மேலும், கைம்பெண்கள் தங்களின் நெற்றியில் 'திலகம்' (பொட்டு) இடுவதை ஒரு உரிமையாக மாற்றினார்.

புள்ளிவிவரம் மற்றும் தகவல்கள்	**விவரம்**
தமிழக கைம்பெண்கள் எண்ணிக்கை	சுமார் 40 லட்சம்
இந்தியாவில் அதிக கைம்பெண்கள் உள்ள நகரம்	பிருந்தாவனம் (உத்தரப் பிரதேசம்)
இந்தியாவில் அதிக கைம்பெண்கள் உள்ள மாநிலம்	தமிழ்நாடு (UN அறிக்கையின்படி)

---

10. முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் கைம்பெண்களின் வாழ்க்கை, பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள் பெண்ணுக்கு எவ்வளவு பாரபட்சமாக இருந்தன என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றன. ஒருபுறம் பெண்களைக் கடவுளாகவும் (கண்ணகி), அறிஞர்களாகவும் (ஔவையார்) போற்றியச் சமூகம், மறுபுறம் கைம்பெண்களைச் சமூகத்தின் ஓரத்திற்குத் தள்ளி அவர்களின் மனித உரிமைகளைப் பறித்தது.

பெண்களிடம் இருப்பதாக நம்பப்பட்ட 'அணங்கு' என்ற புனித ஆற்றலைச் சிதைப்பது என்ற பெயரில், அவர்களின் உடலையும் மனதையும் ஒறுக்கும் சடங்குகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. கணவன் இறந்த பின் அந்தப் பெண் சமூக ரீதியாகச் செயலற்றவளாக மாற்றப்பட்டாள். இது வெறும் தனிமனிதத் துயரம் அல்ல, மாறாக ஒரு தந்தைவழிச் சமூகம் தனது அதிகாரத்தையும், சொத்துடைமைச் சுழற்சியையும் தக்கவைத்துக் கொள்ள உருவாக்கிய ஒரு கட்டமைப்பாகும்.

இன்று பெண்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் சாதனை படைத்து வரும் சூழலில், சங்க காலத்து இத்தகைய அவலங்களை நாம் ஒரு பாடமாக கொள்ள வேண்டும். தமிழினத்திற்குப் பெருமை

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm060225

சேர்க்கும் பல செய்திகள் சங்க இலக்கியங்களில் இருந்தாலும், கைம்பெண்களின் துயர வாழ்க்கை அக்காலச் சமூகத்தின் பெருமைக்கு ஒரு குறையே என்பதில் ஐயமில்லை. இலக்கியங்களைப் போற்றும் நாம், அதில் மறைந்துள்ள சமூக ஒடுக்குமுறைகளை விமர்சன நோக்கில் அணுகுவதே உண்மையான வரலாற்றுத் தேடலாகும்.

---

11. குறிப்புதவிப் பட்டியல் (MLA Style)

[1]. Balasubramanian, K. V. *Tholkappiyam: Porulatikaram*. New Century Book House Pvt. Ltd, 2019.

[2]. Banumathi, S. *Sanga Illakiyathil Kaimmau Magalir*. Meiyappan Pathippagam, 2007.

[3]. Hart, George L. *The Poems of Ancient Tamil: Their Milieu and Their Sanskrit Counterparts*. University of California Press, 1975.

[4]. Iyyappan, K. "Status of widows in society: சமூகத்தில் கைம்பெண்டிர் நில." *Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies*, vol. 1, no. 8, 2025, pp. 478-493.

[5]. Kailasapathy, K. *Tamil Heroic Poetry*. Clarendon Press, 1968.

[6]. Pillay, K. K. *A Social History of the Tamils*. University of Madras, 1969.

[7]. Ramakrishna Rao, K. V. "Magic, Myth and Connected Practices of the Ancient Tamils." *Indian History Congress*, 1997.

[8]. Salini, S. S., et al. "Gender Equality and Inequality in Ancient Tamilakam - A Reassessment." *NeuroQuantology*, vol. 20, no. 22, 2022, pp. 4597-4602.

[9]. Sivaraja Pillai, K. N. *The Chronology of the Early Tamils*. Asian Educational Services, 1984.

[10]. Zvelebil, Kamil. *The Smile of Murugan: On Tamil Literature of South India*. Leiden: E. J. Brill, 1973.

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், | Copyright © Author(s)

Tamilmanam